

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง” ในขั้นตอนแรกผู้วิจัยสอบถามลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อน จากนั้นจึงสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
3. ผลการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

ผลการศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

ผู้วิจัย ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จากนักศึกษาศาสนาบัณฑิตโนโลยีราชวมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 31 คน โดยรวมคะแนนที่นักศึกษาแต่ละคนทำได้จากแบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง แล้วหาค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	s
148.76	6.54

จากตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 คือ 148.76

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยนำคะแนนที่นักศึกษาแต่ละคนทำได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังเรียนมาหาค่า ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) หลังจากนั้นจึงเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยหาค่าที (t -test) ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) และค่าที (t -test) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	s	t
ก่อนเรียน	50	35	4.11	9.47**
หลังเรียน	50	38.96	3.20	

** $p < .01$

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

นอกจากผู้วิจัยจะศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีทางสถิติโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แล้วผู้วิจัยยังหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังปรากฏในตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

ลักษณะการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเอง	ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
148.76	38.96	.796**

**p<.01.

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01